

nogen som helst Maade kan stride mod Egnens Interesser, at Beboerne kunne komme direkte med Privatbanen ad en Mil kortere Vej derhen, hvortil det dog er Mening, at Banen særlig skulde skaffe dem Forbindelse, nemlig til en By, en Ud-førsels- og Indførselshavn, deres Tingsted med videre.

**Ministeren for offentlige Arbejder** (*Juul-Rysensteen*): Jeg forlangte egentlig Ordet for en kort Bemærkning til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, idet det forekommer mig, at han udvidede sine Bemærkninger om Finansernes Tilstand ud over, hvad jeg finder rigtigt. Det er mig ikke bekendt, at Finanserne ere i en saadan Nød, at man kan tale om Nødstilstand. Men det er mig bekendt, at Finansloven, saaledes som den foreligger, rummer saa mange Udgifter, at den, hvis man vil have Balance paa den, ikke taaler ret meget mere, og det saa meget mere som de Skattelove, der nu foreligger, enten man nu gaar den ene eller den anden Vej, yderligere vil berøve Statskassen adskillige Millioner. Det er et Hensyn, som alle Forslagsstillere af finansielle Lovforslag absolut maa tage, og det saa meget mere som det jo viser sig, at Lovgivningsmagten ikke ønsker at forøge Statsgælden.

Til det ærede Medlem for Svendborg vil jeg bemærke, at jeg ikke tror, at Grindsted-Banen vil faa saa meget at køre med i en overskuelig Fremtid, at det vil være vanskeligt at køre paa den som smalsporet Bane, eller at en saadan smalsporet Bane vil blive saa stærkt belempret, at der vil blive Tale om at udvide den til et stærkere Spor. Jeg vil gøre opmærksom paa, at skulde der i Tidens Løb vise sig Trang til en Forandring i Forholdet, er Renten i 17 Aar af denne Mindreudgift jo tilstrækkelig til at dække denne ny Udvidelse, der saa vil finde Sted. — Hvad angaar Bemærkningen om de 25,000 Kr., som jeg jo slet ikke udtalte mig om, vil jeg sige, at jeg gik helt uden om det, fordi begge Rigsdagens Afdelinger, saavel Folketinget som Landstinget, i Fjor gik ind paa at nøjes med et Tilskud paa 25,000 Kr. til andre Baner, og jeg antog ikke, der nu kunde være Tale om, at den lovgivende Forsamling vilde forandre dette Forhold. Og jeg antog mindst, at den vilde forandre det lige over for saa ubemidlede Egne, som der her er Tale om. Men i øvrigt har jeg ikke talt om mit personlige Standpunkt. Ønsker man at

vide det, saa er det det, at jeg synes, man gik lovlig langt ned i Fjor.

**N. Jensen**: Jeg vil gerne sige til den højtærede Minister, at naar han nu anbefalede os at fortsætte Egtved-Banen, fordi som han mente: . . . (*Ministeren for offentlige Arbejder*: Ikke anbefalede!) . . . Ja, ja, antydede, at den kunde fortsættes, idet han gik ud fra den Betragtning, at der maaske ikke blev saa meget at køre med paa denne Bane, saa at den nok kunde besørge ved smalt Spor — jeg tror nok, jeg har truffet den ærede Ministers Tanke — saa skal jeg sige, at Kommissionen havde en anden Opfattelse. Den var bygget paa dette, at i det Øjeblik, der, som Kommissionen gik ud fra, kom en Forlængelse til Grindsted fra Vejle—Vandel og fra Varde, saa at man fra den Side ogsaa kom i Forbindelse dermed, vilde det kunne tænkes, at der blev ikke saa lidt at køre med derude. Uden at jeg har lokal Kendskab til Egnen, har jeg ladet mig sige, at der er adskillige gode Tørvemoser, og i samme Grad, som Kullene ville stige, bliver man nødsaget til at transportere Tørvene videre omkring, saa at der sikkert bliver en Del at køre med. Det vilde da være unaturligt, naar man kom kørende fra den ene Side paa en bredsporet Bane med Gods, som skulde beforders videre paa den smalsporede; den ærede Minister ved lige saa godt som jeg, hvilke Ulemper der kunde opstaa derved. Jeg tror ikke, der kunde være Tale om dette med Hensyn til Egtved-Banen. Hvad derimod det Spørgsmaal angaar om at nøjes med et mindre Bidrag fra Kommunerne derude, skal jeg ikke nægte, at da vi behandlede dette Spørgsmaal i Kommissionen, havde jeg nogen Betænkelighed ved at komme ind paa et nyt Princip, men jeg maatte jo erkende, at Egnens Fattigdom talte derfor, og at den havde Krav paa at faa noget gjort. Men da jeg til min store Overraskelse i Fjor saa, at hverken den ene eller den anden Afdeling af Rigsdagen havde nogen Betænkelighed ved at gaa med til dette for Thisted—Fjerritslev-Banens Vedkommende, maa jeg antage, at denne Egn har lige saa stort Krav paa at blive hjulpen som Egnen deroppe. Saa jeg troede egentlig, at vi vare komne ud over disse Vanskeligheder, saa at det kun kom an paa de to Spørgsmaal: at enes om Retningen og at have de nødvendige Midler til disse Baners Anlæg.